

Άρθρο 21 παρ. 4 Συντ. Το δικαίωμα στη στέγη

Ι. Νομολογία (2023-2025)

Συμβούλιο της Επικρατείας

ΣτΕ 1282/2025

19. Επειδή, με το από 18.9.2020 δικόγραφο προσθέτων λόγων αναπτύσσονται περαιτέρω οι προβαλλόμενοι και με το από 8.11.2019 όμοιο δικόγραφο λόγοι ακυρώσεως, σύμφωνα με τους οποίους με τις παρατιθέμενες στις σκέψεις 4-6 διατάξεις περί διενέργειας των πλειστηριασμών με ηλεκτρονικά μέσα, επί των οποίων ερείδεται η έκδοση της προσβαλλομένης απόφασης του καθ' ου Συμβολαιογραφικού Συλλόγου, παραβιάζονται τα προστατευόμενα κατά τα άρθρα 21 παρ. 4 και 17 παρ. 1 και 2 του Συντάγματος, 8 παρ. 1 της Ε.Σ.Δ.Α. και 1 του Πρώτου Προσθέτου Πρωτοκόλλου αυτής δικαιώματα στην κατοικία και την ιδιοκτησία, καθώς και το κατοχυρούμενο με σειρά νομοθετημάτων δικαίωμα αυξημένης προστασίας της πρώτης κατοικίας, το οποίο αναγνωρίζεται και με αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (οι αιτούντες επικαλούνται την απόφαση του Ε.Δ.Δ.Α. της 21.4.2016, στην υπόθεση Ivanova και Cherkezon κατά Βουλγαρίας, αριθμ. προσφυγής 46577/15), καθώς και το δικαίωμα στη στέγη. Προβάλλεται, επίσης, ότι παραβιάζεται το δικαίωμα στη ζωή και στην υγεία (άρθρο 5 παρ. 5), καθώς και η υποχρέωση του κράτους να μεριμνά για την υγεία των πολιτών (άρθρο 21 παρ. 3 του Συντάγματος), καθ' όσον η προστασία των εν λόγω δικαιωμάτων συνδέεται με την διασφάλιση της στέγης και της πρώτης κατοικίας των προσώπων. Όπως προαναφέρθηκε, όμως, με τις επίμαχες διατάξεις δεν ρυθμίζονται οι ουσιαστικές προϋποθέσεις της αναγκαστικής εκτέλεσης εν γένει ή οι προϋποθέσεις για την επίσπευση πλειστηριασμού ακινήτου, η δε προστασία της πρώτης κατοικίας και η μέριμνα για τη διασφάλιση στέγης για κοινωνικά ευάλωτες ομάδες ή και για άλλες κατηγορίες πολιτών αποτελεί αντικείμενο ρυθμίσεων άλλων διατάξεων της κείμενης νομοθεσίας [όπως οι διατάξεις σχετικά με την προστασία της κύριας κατοικίας του ν. 3869/2010 (Α' 130), στις οποίες υφίστατο δυνατότητα υπαγωγής κατά τον χρόνο έκδοσης της προσβαλλομένης απόφασης ή οι μεταγενέστερες διατάξεις των άρθρων 68 επ. του ν. 4605/2019 (Α' 52)]. Όλα δε τα σχετικά με την εφαρμογή των οικείων διατάξεων ζητήματα, καθώς και τα ζητήματα που συνδέονται με την προστασία των οφειλετών από τυχόν δυσανάλογες επεμβάσεις στα δικαιώματά τους στο πλαίσιο κινηθείσας εις

βάρος τους αναγκαστικής εκτέλεσης κρίνονται από τα αρμόδια πολιτικά δικαστήρια (ή και τα διοικητικά δικαστήρια, αν πρόκειται για πλειστηριασμούς που διενεργούνται κατά το άρθρο 54 του Κ.Ε.Δ.Ε.). Με τις εν προκειμένω εφαρμοστέες διατάξεις του ΚΠολΔ και της υπουργικής απόφασης υπ' αριθμ. 41756 οικ./26.5.2017 ρυθμίζονται μόνον ζητήματα σχετικά με τον τρόπο και τα μέσα διεξαγωγής του πλειστηριασμού. Συνεπώς, οι ως άνω προβαλλόμενοι λόγοι ακυρώσεως είναι απορριπτέοι.

[...]

Απορρίπτει την αίτηση.

Ελεγκτικό Συνέδριο

προσφ. 4066/20,
απόφ. της 14.3.2023,
υπόθ. Χ.Π. κ.α. κατά
Ελλάδας

Άρθρο 9 της ΕΣΔΑ - Θρησκευτική ελευθερία - Αναγραφή του θρησκειύματος επί ληξιαρχικών πράξεων - Απαράδεκτη η προσφυγή, λόγω μη εξάντλησης των εθνικών ενδίκων μέσων

II. Βιβλιογραφία (2023-2025)

1. Ε. Στυλιανίδης (επιμ.), Τεχνητή Νοημοσύνη, Ανθρώπινα Δικαιώματα, Δημοκρατία & Κράτος Δικαίου, Νομική Βιβλιοθήκη, 2025, σελ. 419 επ.
2. Ε. Βενιζέλος, Το Ελληνικό Σύνταγμα, τόμ. 1, 2025, σελ. 1079 επ.
3. Σπ. Βλαχόπουλος, Ξ. Κοντιάδης, Γ. Τασόπουλος, Σύνταγμα - Ερμηνεία κατ' άρθρο, Νομική Βιβλιοθήκη, 2024, σελ. 433 επ.
4. Κ. Χρυσόγονος, Ατομικά και κοινωνικά δικαιώματα, Σάκκουλας, 5η έκδ., 2023, σελ. 811 επ.